siiakuuluvaid raamatuid ilmus äratrükkidena „Tegeliku aianduse ja mesinduse käsiraamatust".

Lõpuks võime nimetada rea mitmesuguseid raamatuid ja brošüüre, nagu A. Veldemanni „Kõik mängivad malet", J. Pedaste „Lõhkeained ja nende kasutamine põllumajanduses", Kalju Randla (= V. Lao) „Ideaalne naine" jne.

Teater.

Teatriharrastus on tõusuhoos. Teatriskäimine on võrdlemisi elav, eriti Tallinnas, kus ruumid kõiki soovijaid ei suuda mahutada. Aga ka mujal linnades ja maal on lavahuvi elav. Ka eeskava valikus on teatrite dramaturgid näinud tõsist vaeva ja püüdnud pakkuda parimat; siiski oli see osalt kesine, osalt kuidagi eluvõõras. Kalduti vahel jantliku komöödia („Tootsi pulm", „Mehe küljeluu" jm.), vahel ka elukauge muinasjutulisuse või sentimentaalsuse poole („Suveöö unenägu", „Daam kameeliatega"). Kuid ei puudunud ka elulisi probleemnäidendeid, mis vaatajaid aktiivse vaimse sisuga rikastasid (näit. Werneri „Inimesed ajujääl", Raudsepa „Mees, kelle käes on trumbid" jm.). Teine rõõmustav tähelepanek eeskava kohta on see, et meie teater suureneval määral on muutumas tõlketeatrist algupäranditeatriks, kuigi need algupärandid enamikus on dramatiseeringud. Algupärase eeskava võimalused on peaaegu tühjendavalt ja tänu dramatiseerijale A. Särevile ka õnnestunult kasutatud.

Meie esindusteater „E s t o n i a" andis 1936./37. a. hooajal 20 uut lavastust ja 293 etendust (eelm. hooajal 307). Külastajaid käis 189 244 (eelm. a. 189 351). Huvitav on tähele panna, kuidas see arv jaguneb üksikute etendusliikide vahel: sõnalavastusi külastas 74 069 vaatajat, ooperit 34 832, operetti 65 412, tantsu 13 278, laste ja noorsoo-etendusi 1653. Teater sai etendustest tulu kr. 146 506.07, toetusi sai teater aasta jooksul kr. 128 000. — Menukaimaks tükiks kujunes H. Vuolijoe „Niskamäe naised" (35 korda, 28 460 vaatajat).

Eesti kroonika 1937, lk. 82